

**ПРОГНОЗУВАННЯ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ БАНКРУТСТВА
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ**

Головченко Д.В., здобувач вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Наразі в умовах нестабільності економічного середовища у країні, недосконалості правового поля діяльності реформованих аграрних підприємств спостерігаються посилення негативних тенденцій, які впливають на результативність діяльності останніх. Зменшення обсягів реалізації продукції, неспроможність аграріїв вчасно і повністю виконати взяті на себе боргові зобов'язання зумовлюють збільшення кількості підприємств, що перебувають у кризовому стані.

Ситуація ускладнюється з розвитком процесу поступової інтеграції України в європейське співтовариство з його специфічними жорсткими умовами на ринку, які диктують необхідність переосмислення ролі кожного підприємства щодо забезпечення стійких економічних результатів у ситуації, що постійно ускладнюється та динамічно змінюється. Отже, особливої актуальності набуває необхідність визначення пріоритетних напрямів та розробки комплексу заходів антикризового фінансового управління, спрямованих на виявлення кризових явищ, попередження банкрутства вітчизняних підприємств та посилення економічної безпеки держави в цілому [1].

Негативний вплив на діяльність українських підприємств вплинуло зниження платоспроможного попиту на зовнішньому і внутрішньому ринках на товари, роботи і послуги, що призвело до скорочення обігових коштів та зменшення витрат за рахунок зменшення обсягу випуску продукції, отримання збитків, призупинення проектів розвитку і розширення діяльності.

На даний час у кризових умовах внутрішні механізми запобігання банкрутству підприємств все частіше не приносять очікуваних фінансових результатів. Отже, відновлення фінансової стабільності та економічної безпеки вітчизняних аграрних підприємств повинно здійснюватися на таких фундаментальних засадах антикризового управління, які враховуватимуть особливості кожного із суб'єктів господарювання. Основними етапами функціонування механізму санації повинні стати: відновлення платоспроможності за рахунок наявних ресурсів, власних резервів, реструктуризації боргів і зовнішньої допомоги; покриття нагромаджених збитків попередніх періодів шляхом використання основних резервів (санації балансу), фінансової допомоги власників та інших зовнішніх надходжень [2].

Отже, пріоритетними напрямками фінансової санації вітчизняних аграрних підприємств мають стати: покриття поточних збитків та усунення причин їх виникнення; поновлення або збереження ліквідності й платоспроможності підприємств; скорочення всіх видів заборгованості;

поліпшення структури оборотного капіталу та формування фондів фінансових ресурсів, необхідних для проведення санаційних заходів виробничо-технічного характеру; вдосконалення організаційної структури підприємства та підвищення якості менеджменту.

Інформаційні джерела:

1. Глушук О.М. Зарубіжні методи аналізу ймовірності банкрутства неплатоспроможного підприємства / О.М. Глушук // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. – 2011. – № 21. – С. 87–95.

2. Гришова І. Ю. Санація підприємства як чинник його фінансової захищеності / І. Ю. Гришова, І. П. Островська, А. Менкконен // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [irbis-nbu.gov.ua>cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis](http://irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis)

3. Олександренко І. В. Основні причини банкрутства підприємств // І. В. Олександренко, Л. І. Ішук // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: irbis-nbu.gov.ua>cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis